

ნიაზი

ნოემბერი
1934
№ 25
ფასი 40კ

ნაბ. ქვემოთ
26/4 45
345

ფირმით საბჭოებში: დამკვეთებს, ინტერესებს, ზუპითებს...
ნა ბაზარზე საბჭოებში: უფასოდ, ზარმაცები, მოლაშხები.

„მეზრძოლი“

ქართული
წიგნების
კავშირი

არისტო ზვიადძემ საბჭოთა არჩევნების წინ ძველებური ნადიში ვაშლარა და სოფელ ქონდარის ჭაბუკი მიიპატიჟა...

— ოქრო კაცია! — ეუბნებოდა ნადიმზე გამგზავრების წინ ქონდარის საბჭოს თავმჯდომარე ნიკო გავაღვადე პარტორგანიზატორს — გიას, რომელიც სოფელ ქონდარას რამდენიმე ათეული დღის წინაო მოგვლინა და ჯერ კიდევ ვერ გაცნობოდა ქონდარის მოსახლეობას. — უკეთეს დროს ვერსა გავატარებთ... თან გადაგვყვება. ძველია, მაგრამ ჩვენი...

ნადიმის წინ ნარდის თამაში გახუროდა.

თამაშში მერ აქტიურობას ნიკო

იჩენდა.

მასპინძელი ნარდის მოგების ნაცვლად ახალი პარტორგის დაახლოებით იყო დაინტერესებული.

მოქალაქე ერთ-ერთი ძველი რევოლუციონერის წარსული ცხოვრების ეპიზოდებს მოყვა და თავს იწონებდა მისი ნაქობობით.

— გაგიტყდებით ბიჭებო, — თქვა არისტომ, როცა ლაპარაკი პირველ რევოლუციაზე ჩამოვირდა, — არც მე ვყოფილვარ იმ დროს ხელუღლებილი. ამ რევოლუციაში მე სისხლი დავღვარი...

— ძველი მებრძოლი ყოფილა...

— გაიფიქრა გიამ.

— სად იყო არისტო ცხრას ჩვიდმეტში? — შეეკითხა გიამ ნიკოს, რო-

ცა იგი ერთი წუთით მარტო დარჩენილი იყო.

— იმალეოდა! — იყო პასუხი.

— ალბად მენშევიკები დევნიდნენ. შიკვირს, ახლა რატომ აღარ თუშობს? — გაიფიქრა გიამ და ისევ ნიკოს შეეკითხა:

— აღარ მუშაობს?

— მუშაობს. როგორ ღრა, დიდი შრომის მოყვარეა.

მეორე დღეს შინ დაბრუნებულმა გიამ დიდხანს ფიქრობდა ახლად გაცნობილ არისტოს შესახებ:

— რევოლუციაში სისხლი დაუღვარია. მენშევიკებს დროს იმალეობდა, ესე იგი პერტვეშ მუშაობდა ზურგუზიის აგენტების წინააღმდეგ. დღესაც მუშაობს... — ზი საუკეთესო

ნახ. ღონის.

„არჩევნების საბჭოს თავმჯდომარე საბჭოთა არჩევნების დროს შეებულებაში წავიდა“. (გაზეთიდან).

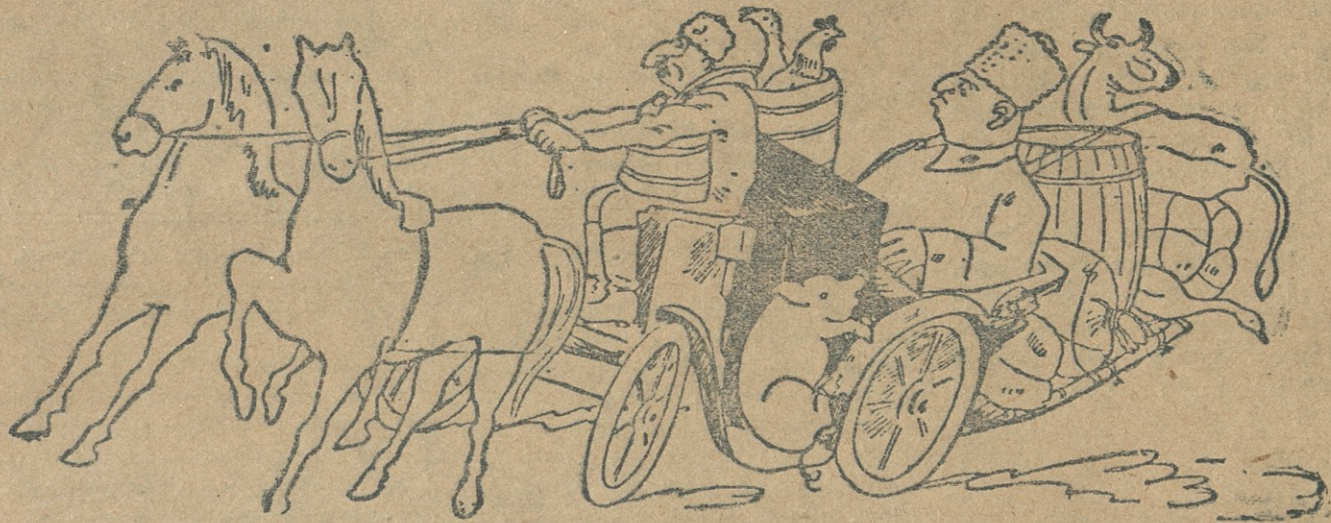
— მიკვირს, რას მერჩიან გაზეთები: არჩევნები იწყებოდა და მეც ავირჩიე... მორიგი შეგბუღება.

ნოვნი მინერალი

ქოლია საუზარალოდის მიმარ გოზია ჩაგანიძის და იოსებ ბრეზაძის მიმარაქი

ქოლია საუზარალოდის მიმარ გოზია ჩაგანიძის და იოსებ ბრეზაძის მიმარაქი

„მებრძოლი“ (გაგრძელება).

სო კანდიდატი საბჭოში ასარჩევად... ალბად შემთხვევით დარბაზის რიგების გარეშე.

და მესამე დღეს ასარჩევთა სიაში პირველ რიგში არისყო დაასახელა.

— ვინ ხართ მომხრე?

დარბაზში სიჩუმე ჩამოვარდა.

— გენჭს ვუყრის ვინ არის მომხრე?

— ვისი? არისტოსი?! — იკითხა ერთმა

— დიად?

— არისტო საბჭოს წევრად?! რატომ, რა დამსახურებისათვის? — დაუშვატა შეოჩრე.

— ძველი მებრძოლი ყოფილა... ახლაც მუშაობს... ეს თქვენ ჩემზე უფრო გეცოდინებათ...

— „მებრძოლი“, „მებრძოლი“!

— „სახელი აქვს დაღერილი“ — ჩაუნისკარტეს ამომჩიველებში.

— საკუთარი არ გეგონოს! — აჯანყებულები — დაუშვატა ვილაყამ.

— ახლაც მუშაობს: ქეიფებს აწყობს და ამით უნდა საბჭოში გავიდეს. თქვენ შეცდომაში ხართ შეყვანილი აზნაგო გია. — გახმარტა ერთმა კომკავშირელმა და თან დაუშვატა:

— ვინ არის შემოღი?

— ნიკო გალდავაძე.

— ო, ო, არისტოს საბჭოში დასახელება ნიკო გალდავაძის საჭმეა. ჩვენ ვხსნიით ორივეს კანდიდატურას. გია სახტად დარჩა. ანანასი.

წერილს გწერთ ძმანო ლეიძლისა, ჯერ კიდევ გარედ მავალი. ჩვენ ერთი გეკონდა თავიდან გზა ცხოვრებისა სავალი. საკუთრად გავიხადენით მამულთა შემოსავალი.

ო, ვინ დათვალოს ამ ქვეყნად ცოდვები ჩვენი მრავალი?

გოგია ჩემო ძმობილო, შენ იყავ მარნის გმირია, გაბგე იყავი მამულის გამოუთხარე ძირია.

შენც ჩვენო ძმო იოსებ, ქეიფი გქონდა ხშირია, მაგრამ ახლა კი სუყეილას ჩამოგვიშვა ცხვირია.

თქვენ მანდა ზიხართ გამსახლში, სადაც მეც მოვალ მალეო. ალბათ არ გაეა დიდი დრო, მეც მანდ ვიქნები ხვალეო.

მეც ჩამმწარდება თქვენსავეით ცხვრის ღუმე რაც მოვთა-ოეო. თქვენი ქირიში, ბიჭებო, მე თქვენ კი განაცხალეო

მინდა გიამბოთ თქვენ ჩემი ამბავი და ისტორია. ვაქვევს მეურნეობის ახლაც ვარ დირექტორია, თქვენებრ ერთგული თავისთავის, თქვენი ტოლი და სწორია. მე გარედ დავრჩი ერთი-ლა, თქვენ კი მანდ ზიხართ ორია.

მარტოდ დავრჩი. თავს ვგრძნობ ობლად და სიცოცხლეს არ აქვს უფასო

აღიარა მყავს მეგობარი, ჭაოაქ მოსკოვს ზის ტარასი. (ხომ კი იცნობთ აბაშიძეს?... ჩემთვის იყო რა ძვირფასი). მის დაკარგვას მე მერჩია დამკარგო და სხვა ორასი.

ცხოვრებაში ართად-ერთი მე იმედი მქონდა მისი, სხვას არავის იენდობოდი, არცა მქონდა ნდობა სხვინი, ყალბ დოკუმენტს იაზოიგიინე ღვინ-ო-სპირტის დანაკლისი. მაგრამ მაინც ვერას გაეზდი, წამიყიბხეს პარაკლისი.

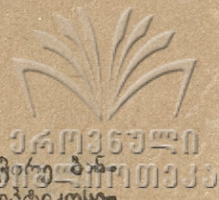
—:—

დღეს არა ხეალე მომხსნიან, ეს ვიცი, უეჭველია, თუმც შერიგება ამისი ჩემთვის ეგზომად ძნელია, მაგრამ ბოლომდე, მიუხარით, ვინ ჰამა ეს სოფელია? რა არის ჩვენი ცხოვრება. ბოლო ყოველთვის ბნელია.

რაღა ბევრი გაგავრძელო, მეც მანდ მოვალ ალბათ მალე, არა გავა-დიდი ხანი, ეს იქნება დღეს ან ხვალე. ჩამემწარა ცხვრის ღუმეები გემრიელად რაცა ვთაღე, გამიმზადეთ თქვენთან მინა, მანდ გავმართოთ „პარად ოლი“.

მინერალი

„პერეკოპი ალბულია“

ჭუწაში ახოვანი ვაჟკაცი გამოვიდა. თამ საჩი კაცი გამოიყვანა, წინ გაიგდო და რიხით უბრძანა:

— აბა გასწიეთ!
თავიანდრული ტყვეები გზის გაუდგენ, მათ უკან გაყვანა მრისხანე აშოტ ისავერდოვი (ახოვანის გვარის გახლავთ). იგი ისე ამწყაღ მიაბიჯებდა, რომ ხამ კაცს ან პერეკოპის ამოღები ეგონებოდა, ან მინიმუმი — არზრუმის.

შეცდომიდან თუ არა ხსენებული ხამი ადამიანი? ცხადია შეცდომიდან, ვინაიდან ისავერდოვს პერეკოპის აღებაში არავითარი მონაწილეობა არ მიუღია. მეტიც: მას არზრუმი არა თუ არ აუღია, თვალისაღაც არ უნახავს.

მაგრამ ეს სრულებით არ ნიშნავს, თითქმის აშოტ ისავერდოვს არ შესწავლეს გმირობის უხარი: რა გარანტია გვაქვს, რომ ადგილზე თუ იქნებოდა, იგი პერეკოპს ვერ აიღებდა? არავითარი. პირიქით, აშოტისაგან სამის შეპყრობის ფაქტი მოსგავე პერეკოპისა და არზრუმის აღების შესაძლებლობის შესახებ ბევრს გვეუბნება.

აშოტმა სამი ვაჟკაცი შეიპყრო უიარაღოდ, (რას ნიშნავს ერთი ნაგანი?). ახლა წარმოვიდგინოთ იგივე აშოტი, შეიარაღებული საომარ ტექნიკის უკანასკნელ საშუალებით (ტანკი, გაზები, ზარბაზნები, ბომბმზიდავი საპანოო ჯაჭადრილი). რას იზამდა იგი? რამდენ კაცს დაიჭერდა? ვერ აიღებდა პერეკოპს? რას ბრძანებთ! თქვენგან არ მიკვირს!

მაგრამ დავანებოთ თაი პერეკოპს. იგი უკვე აღებულია. გავყვით

აშოტს, რომელსაც სამი ყაჩაღი შეუპყრია და მიყავს. მას უსაქმო ხალხი მრავლად მისდევს.

— ყოჩაღ... სამი ერთად დაუქვრია!

— ვითომ ჯიბგირებია?

— რა ვ.ცი, იქნებ კაცის მკვლელობა!

— კაცო, ეგებ ტრამვიდან ჩამოხტენ და ჯარიმას არ იხდიან?!

— რას ამბობ ბიჭო? ერთი სახეზე შეხედე!

— რა შეხედო? ჩვეულებრივი ხალხია!

— ჰმ! ჩვეულებრივი! შეხედავ, გეგონება ანგელოზიანო. ახლოს მიხვალ, იტუთს დაგარტყამს! ვენაცვალე ამავერდოვს, ასახელა მსლიკია!

— ძალიანი ვაჟკაცი ყოფილა.

არაინდი უშიშარი და გულმაგარი უბნისაკენ მიდის თავისი ტყვეებით. კარგი ფართოდ გააღეთ, გამარჯვებული ისავერდოვი მოდის! შემოვიდნენ? აბა, ახლა ისევ დაკეტეთ, ოღონდ მაგრათ. რომ სამი თავზე ხელაღებული ყაჩაღი არ გაიქცეს...

კარები დაიკეტა.
ცოტა ხნის შემდეგ „გმირი“ ქუჩაში გამოვიდა.

— რა ვაჟკაცია! სამი ერთად დაუქვრია! — ამბობს ერთი მასიდან.

— რა უყოთ მერე რომ დაიჭირა? მაგისტვის იღებს ჯამაგირს!

— ჰმ! ჯამაგირს! მოგვებ ჯამაგ...

სოც ალ-დარაბელი და სოც ალ-რესტორანელი

უტყუთში ერთი მოქალაქე უთითებს თავის აშანაგს ორ ჩასუქებულ მოქალაქეზე.

— ხედავ? ერთი ს—დ არის და მეორე ს—რ.

— მაშ ორივე სოციალისტია?

— ჰო, „სოციალისტობენ“, მაგრამ მაგ აზრით არ მითქვამს: მე ვამბობ ერთი მართლაც ს—დ არის მეორე ს—რ.

— მაინც ვერ გავიგე. გამოდის, რომ ერთი სოციალ - დემოკრატია და მეორე სოციალ - რევოლუციონერი.

— ეგეც არის, მაგრამ ერთს საკუთარი დარაბა აქვს და მეორეს საკუთარი რესტორანი.

— ახლა კი მიხვდით ერთი სოციალ - დარაბელი ყოფილა და მეორე სოციალ - რესტორანელი. ასაკინი.

გირს, წაბრძანდი და დაიჭირებდი. — უბასუხებენ სკეპტიკოსები. — ჯამაგირს ეგ იღებს წეროვას დაცვაში და არა ყაჩაღებს ქერამი. შენ მათი ამხანაგი ხომ არ ხარ, ასე რომ იცავ?

— ამხანაგი იქნება. ეგეც დასაქვრია, დაუძახეთ ისავერდოვს, აშოტს დაუძახეთ! აშოტჯაი, აშოტჯაი...

— ამხანაგის რა მოგახსენოთ და იმ სამში ერთს კი ვიცხობ.

— ვინ არის, გგითხარი...

— ეგ არის მამიკონ არუთინოვი.

— ალუთინოვიო! ძველი ყაჩაღია?

— რის ყაჩაღი. ფასების ინსპექტორია!

— ინსპექტორი?!

— ჰო, ინსპექტორი.. აგეო, იითონა ც მოდის, გამოუშვიათ...

ადგილი წარმოასდგენია გარდატეხა დასწყრეთა განწყობილობაში, როცა სინამდვილე გამოირკვა:

ფასების სახელმწიფო ინსპექციის მანდატით აღჭურვილი ბრიგადა სა-

ზოგადოებაზე იმსახელოთ დაიკონ არუთინოვის ხელმძღვანელობით სავაქროებს იცვლევდა. ბრიგადამ საქვებვაქრობის პუროს საიპროშო (№ 72) აღმოაჩინა ბოროტება: გამყოფი ტულუში წონაში არყუებდა მომხმარებლებს.

ბრიგადა შეუდგა აქტის გაფორმებას და იქვე მყოფ აშოტ ისავერდოვს (მილიციის მე-11 უბნის თაი-შპრობელია) მიმართა თხოვით, ყოფილიყო მოწმეთ. ისავერდოვმა დახმარების ნაცვლად არუთინოვს ჩამოართვა მანდატი, დააბატობრა ბრიგადა. წაიყვანა განყოფილებაში, დაანებინა ჯერ კიდევ გაუფორმებული აქტი და მხოლოდ შემდეგ გაანთავისუფლა.

ეს იყო და ეს. არავითარი პერეკოპი ისავერდოვს არ აუღია.

— ელდარ - ელდარსან

— ახირებული ჩვეულება აქვს ამ დალოცვილ მზეს: ზაფხულობით, როცა ისედაც ცხელია, ისე მოგვი-
ბლოვდება, რომ თონესავით გვწვავს. ხოლო ზამთარში, როცა სითბოა საჭირო, ისე გვშორდება რომ ვიყინე-
ბით... ამ ბაწრით ან მზის მოვწევ აქეთ და მოვიახლოვებ, ანდა ჩვენ მივუახლოვდებით მას... შემის საკით
ხის გადაწვეტილი იქნება...

ექიმ ფილოზოფის ბინაზე, ოთახ-ში ჩასდგეს მეორე ოთახი. ახლა კი საბინაო ამხ-ბის თავმჯდომარე ცხომელიძე ცდალობს ჩამოართვას კიდეც ერთი ოთახი.

ფლობაქიძის თაოილმართი ერთ დროს იყო უკუღმართი: ვერ გაივლიდა ზედ კარი, არ შემთხვევითა რამ მარცხი! ამ ქუჩაზე წოდურ ხაშში, საბაშანაგობის სახლში, სცხოვრობს ფილოზოფი, ექიმი, დღეს,—შე ვარ მისი ვეჭილი! იცნობთ თქვენ კარგად ზომ ლეინს, მისგან ბევრს მოიღოთ ხეირს,

შეიძლება იმისი თქმა, რომ კარგი აქის არეთვე ხმა! საბინკეშორს ანაგობა, ახალ სახლებს არ აკიბდა, ბინას არავის აძლივდა, ძალით მას ვერავინ სძლედა! მას არ სწევია სინაზე, მან ამ ექიმის ბინაზე ოთახში ჩასდგა ოთახი, ჩინთვისაც მე მას უთაქი: ეხლა კიდეც ცხომელიძე, ვერ გაიგა—რომლის ძე,— ამ ბინას რომ ჩაიკიბა, დარდისგან ლამის გასივდა!

მაგრამ ექიმ ნოკიბიძეს აქ რაღაცა წილი უძივს, რასაც უნდა გამორკივს, სწორი სახელის დარქმევა! სასამართლომ თომიკ ეს საჩემი განიხილა, მეონი, სამხილ, მაგრამ არ არის ზიომირი,— განიხილოს მეოთხეჯერ, გვიან არ არის კიდეც ჯერ! მრწამს სასამართლო პირნათლად შეალოლებს თვის მისიის, მიტომ პარტ—საბჭოთა კანტროლზე ჯერ არ გადავსცემ მათ სიას!

ს. თ—ი

მეკაში წავიდა

ერთ ვაჭარს მოლას ფულში მართებდა.

მოლას ფული ძალიან ჭირდებოდა, მაგრამ რამდენჯერ მივიდოდა ვაჭართან, თავის მოვალეს ვერასოდეს ვერ ნახულობდა. მის მაგივრად ვაჭრის მოჯამაგირე ხვდებოდა და მოლარეს ცივი უარით ისტუმრებდა.

ერთ დღეს მოლას ძალიან გაუჭირდა და ისევ ვაჭრის სასახლისაკენ გასწია ვალის ამოსაგებად.

სასახლის შესავალში ვაჭრის მოჯამაგირე დახვდა და კარს არ უღებდა.

— გამიშვი! — უთხრა მოლამ.

— არ შეიძლება! — უთხრა მოჯამაგირემ.

— სად არის შენი ბატონი?

— შინ არ არის.

— მაშ სად არის?

— მექაში წავიდა.

მოლამ იფიქრა, ალბად ვაჭარს მოჯამაგირე განზრახული ყავს, რომ თავიდან მოაცილებლად ასეთი პასუხი მომცესო და ისევ ჩააცვიდა. შეიძლება იმისი თქმა,

— მართალი მითხარი, სახლშია თუ არა?

— მართლს გეტყვები.

— კიდეც გეტყვები მითხარი მართალი და ორ უზალთუნს მოგცემ.

— მაშინ კი სიმართლეს გეტყვი!..

— ჰა, წაიღე ორი უზალთუნი.

— გმადლობთ, ეფენდი.

— ახლა მაინც მითხარი, სახლშია თუ არა ვაჭარი?

— ახლა კი სიმართლეს გეტყვობ: ვაჭარი სახლში არ არის: მექაში წავიდა.

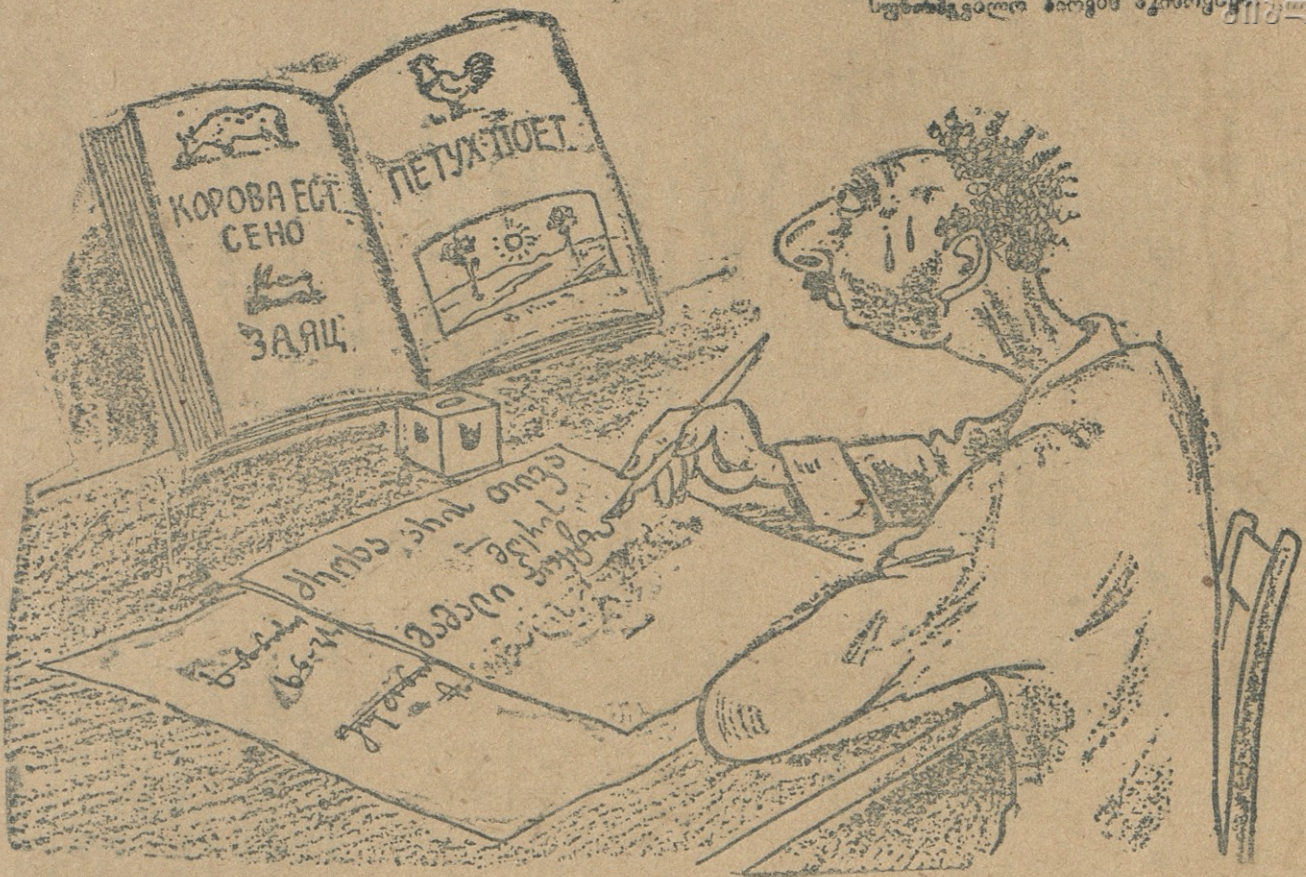
კვესი.

ნახ. შმერლინგის

ნაციონალ-სოციალისტები გახალაშქრებლად ემზადებიან იმ შემთხვევისათვის, თუ პლემბისციტმა გერმანიას არ დაუბრუნა საარის ოლქი. ამავე დროს კი თვალის ასახვევად გამკვირვან მშვიდობიანობის მოყვარულ ლობაზე.

„ხიტევა სხვა, საქმე სხვა, შუა უძევს დიდი ზღვარი.“
მოკაშუ ლა თოფზარბაზნით, რომ დაღვაროს სიხსნის ღვარი.

— პირველ თარგმნელად ვათვლები და არ მინდა თავი შევირცხვინო: ამიტომ ეს მასალა ისე უნდა დავხვეწო, რომ ხაუკეთესო თარგმანი გამოვიდეს.

ა ა კ ი თ ხ ვ ა

იყო ტყე დაბურული
ჭუჭრი, გაუკაფავი,
შიგ ტყის მცველი ცნობრობდ:
ხის მორების „მჭაფავი“.

არ შევიღო არცის ტყის
მუქთად ხელის შეხება,
მაგრამ ქვევით ნათქვამი
ტყეს როდი შეეხება.

ეს ამბავი მკითხველს
რაც ამ ლექსში ავწერე
თანა მოკალმეების
მისამართით დავწერე.

არ შეიძლება არაქად
შე ნათხრობი ამბავი,
იყო ტყე დაბურული,
ჭუჭრი გაუკაფავი: —

ტყეში იდგა მუხის ხე
თათსწლოვან ტოტებით
და იმ ხის ფუღურში
ბინადრობდნენ ჭოტები.

ტყის მიღამო ტყის ტოტებს
ისე გადაებურათ,
რომ დღისითაც ბნელოდა
ტყეში ღამისებურად

ღამით — წარმოდგენაც კი
არ იქნება ადვილი —
იყო ვამეფებული
უკუნეთი ნამდვილი.

ბნელეთი და სიჩუმე
გულს კვეთდა, ვით პანგილი,
აღვიძებდა მხოლოდ ტყის
ღამით ჭოტის ძახილი.

ღრთ გავიდა...
ტყის აქლოს
ელსადგური ააგეს
ტყესთან ბოძი ამართეს
ზედ მაშუქი დააგეს.

ტყეში სხივი შეჭრა,
ვით ციმციმა ნაკადი
და იმ სხივის გატყორცნის
პირველ დღიდან აქამდე.

ჭოტების ხმა იმ ტყიდან, —
არ სმენია არავის:
თურმე სხვა მოეძებნათ
მათ ბინა და კარავი.

პირველი სხივის დანახვით
წახულიყვენ ვიშითა,
და თან ხმა ჩაწყვეტილათ
სამუდამოთ შიშითა.

ვალმოსნებო კალამი
ვინც გააგდეთ ხელიდან
დე, მიიღეთ შეკითხვა,
ჩემგან და მკითხველიდან:

(ეს შეკითხვა ჭოტებზე
თხრობილ ამბავს დაერთო):
იმ ჭოტებთან, — იოთხარით,
ხომ არა გაქვთ საერთო?!
სანი.

ჩატარებული არჩევნები და მო-
ხსნა კონკრეტული დამნაშავე-
ნი.

მოხისური უპირი აზარელთა-
ნაირი

ამ ჩივრებში პოლიცია,
ზურგზე მადინი პოლიცია

—სამხალისი უმეველად
ჩატარებულ წარჩინებით,
ძველ საბჭოთა აზროვნით
მოვიდამინეთ ყურადღებით.
ახლა დავგვრჩა კამბანის
უდიდესი საფეხური —
და აქ გვმართა.
სიფხიზელი და გულსწყური,
რომ საბჭოში არიან გაძვრეს
თეთრკბილა და გულსთ ბნელი
კულაქი, თუ ნახუცარი,
თავადი, თუ გამუღანგილო,
ზარბაქი, თუ პარაზიტა,
თვით მტერი თუ მტრის აგენტა —
ერთის სიტყვით არამზადა
და ზედმეტი ელემენტა.
ანისათვის გველაგებათ
მოვლოთ, ყველა რაიონი
და ვინც ჩვენს ხაზს ამახინჯებს
აღინათ ზურგზე ბლო.
ერთის სიტყვით, თქვენც მშვენი-
ერად ხედავთ, რომ ნიანჯ ჩვენთვის
საბრძოლო დაგვლება მოუცია. აუ-
ღეჭით ... არა, კი არ ავღეჭით
ჩვეულებით ზოგი ავროში, ზოგი პი-
როპლანში, ზოგიც პატარებელში
და შვეიცარიის რაიონებს. სოფლებს
და აზნებს. იცოცხლებთ ჩვენ შეგა-
მოწმით ჩატარებული არჩევნები.
შევესწავლეთ და შიგრიყვით
ყველაფერი. კარგს რომ ბერის ენა-
ხადით, „მას რათა ონდა მასანი“.
მაგრამ აი ასეთი ამბებიც გნახეთ:

ეფიგია ილია მტრების მო- გზავნილია?

სენაკის აღმასკომის ინსტრუქ-
ტორმა ლია ივანიძემ სოფ-
ქენჯში ჩატარებულ არჩევნე-
ის დროს საბჭოში გაიყვანა
იავისი ძმა, ყიფილი ბანდიტი.
ილია სახარბელოს საბჭოში
იყვანა დიდაკანი რამინი ხარ-
ილია.

აღმასკომს ანსტრუქტორად უავს,
კაცია „წარსულიანი“.
გაფლანგვისათვის უნახავს
გამსახლი ხართულიანი.
დღეს მენჯის სოფლის საბჭოში
არჩევნის ხელმძღვანელია,
აქ ეფიგია, შეხედეთ,
საკვირველ საქმეთ მწიფელია:
მან გააძვინა საბჭოში
მისი ძმა ნაბანოიარაი,
სახარბელოს მიაღდა,
აქაც ამჩრევი თვით არი—
და აქვანს დაახსენებებს
რომელიც შავი ხმით არი:
—აი ბიჭია, ზომ იცნობთ,
ერმინე ხარბედიასა,
რატომ არ ირჩევთ საბჭოში,
ამ ღვთის მოყვარე ძიასა?
მაგრამ აქ ამომჩრეველებმა
სთქვეს: მტრების მოგზავნილია,
და ნაცვლად „ერთხმად“ არჩევნის
ბრანწი უჩვენეს ილიას.

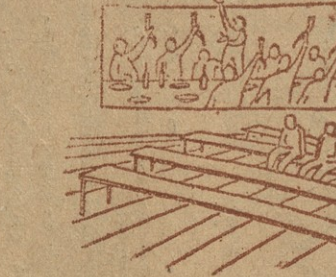
არაჩვენები რომ მიაფხიანის ამისთვის მამო მამრად უჩიანს...

...იმის გამო, რომ ამომჩრე-
ვების მთლიან და თაის
პროზი დასწრიბ არ იყო უზ-
რუნველყოფილი, ტფილისის
უელ რიგ ობნებსში არჩევნები
აქარდა სწორად მისი
ტფ. (იხილ.) საარჩევნო კომი-
სიამ კაპოქმა მრავალ პუნქტში

— ამრიგად, ამხანაგო სკამებო და
აირთოდ ღუნიას მჭერ საარჩევნო
რეზისტისთვის გაკრიალებული დარ-
ბანო, როგორც ხედავთ ჩვენი მილ-
წევები
ერთობ დიდი:
ავაშენეთ ეს,
დავამშვენეთ ის,
გადავთარეთ ვაღმა,
გავამწვანეთ ჩაღმა,
მილიციონერს უყიდეთ
თითონ ხელთათმანი,
ტრამვაი გავუქანეთ
„ათი პათმანი“,
სკოლებში მუშები „ჩაღ-
მა“ მოწაფეები დავსხი-
და საერთოდ
სოციალიზმის შენება
არის კაცობრიობის
ოაზით და შეენება.
ამასთანავე იინეთის
რევოლუცია
მომდება გიფიცებით
ჩემს ბაბუას ბრუციანს
მამასადავზე, ჩვენ ერთხმად
ვღებულვით ნაკაზს,
და ვირჩევთ დემუტატად
მალაქია ზაბაზს,
ავრთვე ჩემს ცოლის
დედას მაკას
და საერთოდ ისეთებს, რომელნიც
მარიფათიანად იმუშაობენ,
როგორც ჩვენ მიცევით „ზაკაზს“.
ამიტომ კენჭს უყრი სიას.
და ვინც ხმას მოგვცემს,
მას მივართმევთ ერთ კილო მიაზს...
როცა ასეთი შესაძალის შემდეგ
დემუტატის სიას კენჭი უყარა თავე-
ჯლობარემ, ცარიელ სკამებს, რა-
თქმა უნდა, პროტესტი არ განუცხა-
დებოდა, — ბოლოს კოთხეში ერთად-
ერთი მოქალაქე რომ იჯდა და უც-
დიდა თავმჯდომარის ლაქლაქს გა-
თქვბას შეეკითხა:
„უჩვენ ვინ გიყვით ამ კრე-
ბაზე?“
— მე ცენტრალურმა საარჩევნო
კომისიამ გამომგზავნა, შიკრიტი გა-
ლაღიკო. აი ეს ოსიბა მოგართვით,
უქვენს მიერ ჰაირა ჩატარებული
არჩევნების გაოქმებისა და თქვენი
პასუხისცემაში მივიმის შესახებ.
თავმჯდომარე სავარძელში ჩაუ-
ყენა.

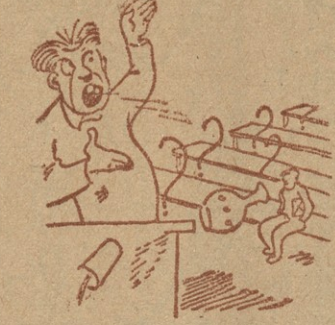
იმ რომ სუფრა იფლავა ამ — ქამებში იფლავა

...რ. გ. კომუნალურ დის-
ტანციაში საბჭოს არჩევნების
ამდე დარგის პ. გ. მუშაებმა
გაპართეს ქედი და ამით კრება
ჩაშალეს...

მომენტს ეს „შეუფარდეს“
ღხისს აწყობენ მადიანს,
და ერთ ურთთან ჯიგრიან
ალავერდს გადადიან —
და თითების მაგიერ —
უანხს სწვენ — ვით სჩვედათ
ვითომ ახალ საბჭოში —
ღირსნი აურჩილიათ!
ნებრებე კი ჩხეიძე,
და ტერ ისრაელიან —
ამით კოვბს ომ შლიან —
ქებბს აი? არ ელიან?
ვერ ამხელარან პტრიასთვის,
რომ მოაქვს საგებლობა
ამ „პასუხისმგებელთა“
უახსუბ ჰგებლობას?

...ს. მოხისში და ავარებში
რამოდენიმეჯერ დანიშნული
საარჩევნო კრება არ შესდგა,
რადგან ამომჩრეველებს ამის
შესახებ უწყებები არ დაუ-
გზავნეს. ავარების ინსტრუქტო-
რმა გადისწყვიტა, საბჭოს არ-
ჩევა, ამომჩრეველთა რიცხვის
მიუხედავად.

მოხისში და ავარებში
დაუნიშნავთ კრება,
ლარევიან ამჩრეველში,
ოფლში იწყურება,
— რათ არ მოვლენ ამჩრეველებს?
გზისკენ იწყურება...
მათ მდივანი გაუზედვს:
— ეს იმითმ ხდება,
რომ არავის გაუგზავნეთ
არც ერთი უწყობა!
ამჩრეველში თამამ დივან
ტუქსავს და უწყურება,
— ვისაც არჩიონი უნდა
თვითონ მომბმანდებდა,
თუ არა და მას ავირჩევთ
ვინც ჩვენ გვის ბა...
ხამისოდ კვირისათვის
და ინიშნა კრება,
მაგრამ შეხით, მათ ნიანა
წაღებდა თავზე
და ამჩრეველში „ქმიანს“
ჩანგალს უ ავაზებს.

ხამებლები შემოკრბენ
ამაზე კონდათ ცილობა:
— რატ გვიყო ჩივრებმა:
ასეთი გაქეპილობა:
ჩვენ სია შევადგინეთ.
აქტიურ მუშაკებისა,
იხან კი შემოგვანჩრა
კრებული კულაქებისა.
ხმა არ მოვეცით მ-გრამა,
მან ძალად გაიყვანათ.
კლასობრივ მტრეს რომ მფარე-
ლობს

რით მოისყიდეს ვანაო?
— რით და სადლი ავამეს,
ღინით გაბრუფეს თანაო,
ხოშ თქვენც კი იცით ანდლა
ხელმა რომ ხილი ბანაო? —

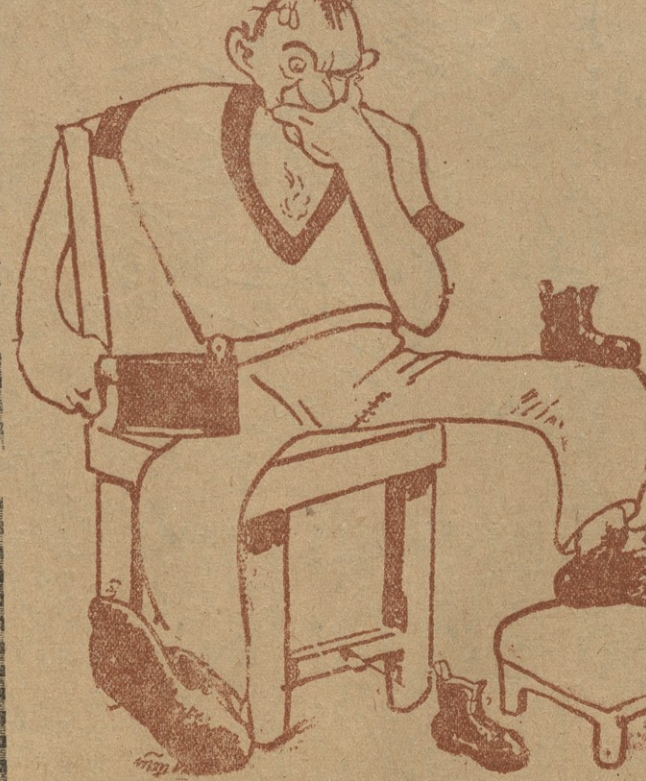
— კბილი უხინჯეთ ვინაა
ეს ჩივრები პოლიცია,
კლასობრივ მტრეს რომ მფარე-
ლობს,
ზურგზე აღინეთ ბოლიო!

სიარსი.

თანამდროვე ამბები

თბ...-ის თხსაცემლების ფაბრიკა ბაზარზე მხოლოდ პატარა ზო-
მის სტანდარტული ფეხსაცმის უშ-გებს.

ნახ კოტკოვის

მომხმარებელი: — თუ ფეხი არ მოვიტყერი უქსაიამელში არ ჩამდის,
თუ მოვიტყერი და ფეხსაცმელი რალაზე ჩავიცვა?

როცა მომავლადება თავისთავს შეატყუო, რომ არავითარი იშვიათი აღარ იყო ამ ქვეყანად დარჩენისა, შოიზ-მო უფროსი ვაჟი, დარიგა და ანდერსონი დაუტოვა:

— შეილო ჩემო, დროება არეულია. ჩემი ცხოვრება მე კარგად ვაგებარე. შენის ჩინოვნიკი ვიყავი. ჯამაგირიც მქონდა და უფრო მეტი გამოსარჩენი. ძღწად მოტანილი ზაქაბურებიცა და წიწილებით მყავებარ გამოზრდილი.

ამიტომაც ხარ პასკასავით ასე ფუნქიული... მაგრამ ახლა სხვა დროება დადგა. რევოლუციები დაიწყო. დროებას უნდა შეეფუო, ალღო აღუღო.

აქ მომავლადეს დალაგებულ მოსახლეობის უნარი დაეკარგა. იგი რაღაცას ჩიფჩიფებდა. მას კი ეგონა, რომ შეილს ესმოდა მისი ლაპარაკი. მაგრამ ხანდახან მომავლადე მართლა გასაგებად ლაპარაკობდა.

და ეს გასაგები ლაპარაკი ასეთი იყო:

დარიგება პირველი

პაპიროსს ნუ მოსწევ; მაგრამ მუდამ იქონიე. ზოგიერთი უფროსი პაპიროსს ეწევა, მაგრამ არ ყიდულობს, რადგან მისი ხელქვეითი მომსახურენი უზრუნველყოფენ მას პაპიროსით.

— პაპიროსი ვისა გაქვთ! — იკითხავს იგი და ყველას უნდა დაასწროს პაპიროსის მიწოდება. კიდევ გიმეორებ. შენ თითონ არ დაეჩიო პაპიროსის მოწვევას, რადგან იგი მვენებელიც არის და მას ხარჯიც დიდი უნდა.

დარიგება მეორე

უდაგილო სიცილი სისულელის მაჩვენებელია. მაგრამ უნდა მიეწვიო სიცილს, რადგან ხშირად არასაყინარ ამბავზედაც მოგიხდება სიცილი, როცა ამ ამბავს შენი უფროსი ამბობს, როგორც სასაცილო ამბავს, თუნდაც სასაცილო არაფერი იყოს. მაგრამ ამან არ შეგაცდინოს და არტისტი არ გახდე, რადგან შენი სიცილი ყალბი იქნება.

დარიგება მესამე

უნდა დაეჩიო სახეზე აღტაცებისა და გაკვირვების გამოსახვას. ეს საჭიროა, შეილო, რადგან შენი უფროსის სიტყვამ და მუშაობამ შენ აღტაცებასა და გაკვირვებაში უნდა მოგიყვანოს, თუნდაც ეს სიტყვა და მუშაობა კაპიკადაც არ ღირდეს. მაგრამ არც ამან შეგაცდინოს და კი-

სოფ. აკეთოს კოვბ. თავმჯდომარე მუდამ მივლინებაშია და ჩიფ-ში ატარებს დროს. მისი კოვბარატი ივის სიხალისე საშიშროებაშია წელია ქოლტიფრ მდგომარეობაშია.

— რაია აგი, რა დამალეფინეს, რავა ჩემი კოვბ. საწყობივით ირევა ყველაფერი!

~~~~~

ნო-მსახიობი არ გახდე, რადგან შენი აღტაცება და გაკვირვება ყალბი იქნება.

დარიგება მეოთხე

როცა უფროსები დაპატიჟო (ეს საჭიროა დროგამოშვებით) ხშირად მიაწოდე კერძი. სულერთია განსაზღვრული რაოდენობის მეტს მაინც ვერ შეჭამენ, ხოლო პარტივისცემა შენგან მეტი იქნება.

დარიგება მესამე

სახარებაში სწერია: „პირველად იყო სიტყვა და სიტყვა იგი იყო

ლეთისაგან“... მაშასადამე, მთავარი სიტყვა. ამიტომ ავარჯიშე ენა შენი და ნუ დაიზარებ შეჭებას ნუ-რავის, რადგან „გველს ხერელიდან ამოიყვანს ენა ტკბილად მოუბარი“. მტერი ნაკლები გეყოლება, ხოლო მოყვრების სიმრავლეს ნუ შინდევ, რადგან ბოლო დროს ისინიც გაგიცნობენ და გაცივდებიან შენზე.

აქ კი მომავლადეა სული განუტევა.

მამის ანდერსონს შეილა პირნათლად ასრულებს.

სიმი.

ყვარელის ზაიალმასკომის თავმ
ჯდომარე და რაიონის სხვა პასუხის-
მგებელი მუშაკები საბჭოთა არჩევნე
ბის დროს მართავენ ქვიფსა და
ღობის და არჩევნებ, ფიქტორად
ატარებდენ

ნან, დონის.

მოდგომი: — ინსტრუქცია მაინც წამოგვედო, რომ არათერი ვო-
ცით, თუ როგორ ჩაიტაკოთ საბჭოთა არჩევნების კამპანია.
თ-რე: — რად მინდა ინსტრუქცია! კამპანიის ჩახატარებლად თუ
ინსტრუქცია დამჭირდა, კიდევ გაქმთებული ჩემი საქმე; ტყუილად მაქვს
თამაღის ამდენი ხნის სტაუი?

გაყრიონი

„დამსახურებული“

უცხოეთში ერთმანეთს ხვდება
ორი მანდილოსანი. ორივენი რუხუ-
თიდან გაქცეულ ემიგრანტების მე-
ულდენია.

- ხალამი, როგორ ცხოვრობო?
- გმადლობო, ჩვეულებრივ
- თქვენი ქმარი?
- კარგად არის... ამახ წინაღ ორ-
დენი მიიღო,

— მომილოცავს! რა დამსახურე-
ბისათვის?

— ისე—გახაფერავად.

მალე.

„დამკვრელები“

ნიანგო-ჯან, წერილსა გწერ,
ქანუყვადე—მუშაო.
ოზურგეთის ელსადგური
„დამკვრელურად“ მუშაობს

დღისით ბეუტავს მხოლოდ ისიც
ორი-სამი საათი...
მის მუშაკებს დამკვრელობის
წიგნაკები წაართვი.

„მარტო დღე თუ მუშაობენ,
ლამით სად ისვენებენ?“

— რესტორანში ათენებენ
და ყვლებს ისვენებენ.

განუხვამე.

— შვილო საარი, მა შენს, მსოფლიო მათ, მოდდი. ჩამოაშორა გულ თუ მისს საზღვრებლ დედანს!

მეათე გიტო

(სენაკისათვის)

შენი წერილი მივიღე, მეფერ ჩო
გორ ცხოვრობ მას შემდეგ, რაც
სენაკის ადგ. მრჩეულობის ტრეს-
ტის სამმართველოდან მოგხსენესო.

როგორ ვცხოვრობ და უკეთესად;
უფრო დიდ ადგილზე მოგეწყვი ჩე-
მი ძმა-ბაჭების წყალობით. ახლა
საქ. ეაქრობის სენაკის განყოფილე-
ბის მმართველი გახლავარ, მაშ! ჩემს
ხელში მთელი აპარატი.

ხოშ იცი ჩემო გიტო—თუ კაცს

კამო, შნო აქვს—საჭიფლი თაღისით.
გაჩილება! მე, როგორც შენ მოგეხ-
სენება სმა-ჭამაში და ქეიფობაში
ერთი ბიჭი ვერ მჯობდა და ვერც
ახლა მაჯობებს და ძალიან გავით-
ქნი სახელი. ბევრი ძმა-ბიჭის გუ-
ლაც მოგიმადლიერე ფართოღელის
ზაღმით.

ყოჩაღი ვარ, მაშ რა ვარ! 20
დღის განმავლობაში 30-მდე „ბრძა-
ნება“ გავეცე, ჩიმი ერთგული მეგო
ბრებისათვის სხედასხვა საჭონლის
მისაცემად.

550 მეტრი მაჭრო თართლეული
ღაფარივ! განა ამის შემდეგ ვინმე

ჩაღმს ბოჯაო გოგი უხატრო და
ცოდი კაციო?

რა აზრებია, რომ შენ არ მეკარე-
ბი, ერთი მინახული და რა გინდა
სტულო და გულო რომ არ მოგცე,
მარა შენ ისეთი ზარმაცი ხარ, რომ
ფეხის გადგმა ვიჭირს შენი სახლო
დან. ქე იყავი, თუ არ გინდა კაი
ჩაძებები. სხვაც ბევრი მყავს მუერ-
ველი.

წერალი მაინც მომწერე როგორ
ხარ.

შენი ერთგული მეგობარი
გოგი

წერილის ხელში ჩამგდები: იჩო!

მეტიმ გერჯო, ესეუ გერძის ნერა...

ტელეფონით რადიოს მოსმენა უფრო ადვილია, ვიდრე აბონენტთან ლაპარაკი.

გერძის ნერა

— ... მე მაინც ვერ გამოგია, მეთი რა დაგპართა ტელეფონით, რომ ახლოს ვყოფიყავი — მივმართე ერთ ჩემს აცნობს.

— გათვალისწინეთ კაცი ხარ, გონი არ გამაბტყულებ, ხომ იცი რას არ გადაეყრება ახალგაზრდა კაცი. ამ ხაფხულს აგარაკზე ვიყავ და რაღა დაგებოდა, ერთ ლამაზ გოგონასთან რომანი მქონდა...

— რა რომანი, არსენა მარადღე-ლი“ ხომ არა? ძალიან მჭირდება, ვერსად ვიხილე.

— არა, შეიკიდევ ვერ მიმისვლი, წიგნი კი არა მქონია, ქალი შემეყვარდა, პირობა მივეც, პირობა მომცა და ორი დღის შემდეგ ერთმანეთს დავცილდით.

— რატომ? ჩხუბი მოგივიდა?

— არა, წეცდომით სხვა აგარაკის საგზოთი მივლოთ და გაიგო თუ არა დასასვენებელ სახლის დირექტორმა თავისი შეცდომა, იმ წუთში გამოასახლეს, — თქვენი აქ განერე-ბა არ შეიძლება, ბორჯომის საგზო-ოი გეონიათო. დილაადრიან გამოე-სახლებიათ, ვერც კი გავიგე რა დროს წამოვიდა აგარაკიდან.

— მერე, ველარ შეხვდი? ბორჯო-მიც ხომ იქვე იყო, ჩახვიდოდი და ნახავდი.

— არა, ბორჯომშიც აღარ მიე-ლოთ, „დაიგვიანე“-ო ეთქვათ.

— მერე, რა შუაშია აქ ტელე-ფონი?

— იმ შუაშია, რომ იმ დღის აქეთ აღარ მინახეს დაკარგული სატრფო და გუშინ კი... — თანამოსაუბრემ თვა-ლებზე მომდგარი ცრემლი გალსტუ-კით მოიწმინდა და განაგრძო:

— სამსახურში ვიყავი, ჩემთვის ვიჯექი აქვეში გართული, როცა ავტომატული ტელეფონის ზარმა წკოიდალი მორთო.

— გისმენთ!

— რატომ ხმა, არჩილი ხომ არა ხარ? ნახი ხმით შემეკითხა ვი-ლაც ვალი.

— გახლავართ, რაშია საქმე?

— გამარჯობა ბიჭო, არა გრცხე-ნია, ახე უიდა დავიწყება. ეს იყო შენი შეპირება. ორმა თვემ გაიარა უკვე...

— უკაცრავად კი ვარ, მაგრამ ხომ არ ცდებით, ვისთან ლაპარაკობ? ვინ ხარ? — შემეკითხე აბონენტს.

— „მე-თიმ გურჯი ი-ი-ცანი-ი.“ იყო პასუხი სიმღერით... და შეწყდა ყველაფერი. ვიფიქრე ვილაც მაპა-

პულავენს მეთი და ყურმილი ჩამო-ვკიდე. ისევ მოისმა ზარის წკრიალი. ისევ ის ქალია.

— გახსოვს? აგარაკზე... — შემე-კითხა იგი. ვიცანი ჩემი ზინა იყო აგარაკზე გაცნობილი, ჩემი დავარ-გული მიჯნული.

— აჰა, გიცანი. ზინა ხარ, გამარ-ჯობა, როგორ ხარ? ორი თვეა არ მინახავარ, რატომ არ მიკითხე? სად ხარ აქამდე?

— სად და აგარაკზე... „ვითა შე-ე-შლილი დავა-ა-ლ-ო-ო“. მიპა-სუხა ისევ სიმღერით და კვლავ შეწყ-და ყველაფერი.

ისევ გაისმა ზარის რეკვა. ისევ იგია. მინდა ვეჩხუბო თავის ავდი-სათვის, მაგრამ ვერ ვუბედავ. ვში-შობ, არ გამიწყრეს.

— ზინიკო, ჩემო ყველა! ძალიან მინდა გინახო, სად შეგხვდე? სა-და ცხოვრობ?

— აქვე, ზემელთან..

„წყალში ვდგავარ ცმ-ე-ც-ლი მი-კი-დი-ი-ა-ა“. კვლავ შეწყდა ყვე-ლაფერი. ისევ ზარის წკრიალი, ისევ ზინაა.

— ჰო, იმას გეუბნებოდი, შეხვედ-რა მინდა შენთან! დღეს საღამოს ოპერასთან გელი. შეიძ საათზე, გა-მოდი უეჭველად.

— დღეს? შეიძ საათზე? ვერ გა-

მოვალ სტუმრები მყვანან, გუშინ მომივიდეს.

— ვიი არიან... ხომ.. ხომ... არ მი-ლაღატე?

— „ერთია ლაყა წითელი, რანინავ და...“

მეორე ლერწამ ტანისა, და-ა... მესამე კაცნას დამპირდა, რანინავ და...

მე იმან წამახალისა და... ა...“

და სამუდამოდ შეწყდა ყველაფე-რი. ყუ-ო-ი-ლ-ში ვუბერავ. ავტომატის ბორჯომის ვატრიალებ. გაბრაზებული- მა ლამის არის აპარატი ჩამოვგლი-ჯო.

— „ლო! ზინა! მიპასუხე ქალ-ო რა ღროს ხუმრობაა.“

კოჩ-ის ხმა არავინ გამცა, შეპ-დეგ კი თითქმის ჩემდა საპასუხოდ ვილაყამ დაიმღერა:

„მე-თიმ გურჯო, ესეც ბედის წე-ე-ე-რ-ა-ა-ა“.

სიმღერა შეწყდა. ვილაც ლაპარა-კობს:

— ყურადღება, ლაპარაკობს ტელე-ფონი, ერ-ვე შეიდი. ამხანაგებო ამითი ვამთავრებთ კონცერტის გა-დაცემას ჩვენი სტუდიადან...

ყურმილი ჩამოვკიდე, სახლან ჭირის ოფლი მოვიწმინდე და გაწმი-ოებული გარედ გამოვიედი.

მარაუმი

კოოპერატიული გასაუჩირი

ნახ. დონია.

„ხუცებნის სამომხმ. კოოპ. გამ-გი საქონელს თავის ნაცნობებზე ანა-წილობს“.

— ბი, თუ გნებავთ შარი ეს არის. ერთი ჯემბარი გამოუგზავ-ნიათ, ვის გაუნაწილო. მაკოს მივცე კატოს ეწყინება, კატოს მივცე პე-ლა საუვედურს მებუვის!

ლექსები

ფაქო. უაქლოდ...

სოფ. ნაფაქოვო. (აბაშის რაიონი)
უფრო-უფრო დიკარა სოფ. ნა-
საკოვოს კოლონიატის გამგე ივანე
მამასია. ბოროტა ენების მიერ გავრ-
ცელებულ ზმების თანახმად — მაი-
საია საჭეფოდ წავიდა და თან წა-
ლო ჩაისა და ფართელულზე გაწეულ
სპეკულიაციით მონაგები ფულები.

ხუმარი

თელავი. თელავის სახ. კლუბში
ამ დღეებში რაი-მწგანის გამგე
წაიკითხავს მოხსენებას თემაზე: „ჯა-
მაგირის მიუღებლობის გავლენა მო-
სამსახურეთა ფსიქიკაზე“. თელავის
რაიონის მიწგანის თანამშრომლები,
რომელთაც აგვისტოს ჯამაგირი ჯე-
რაც არ მიუღიათ — მოუთმენლად
მოეღიან გამგის ასეთ ლექსებს.

იუმვიათი ბრძანება.

სოფ. ნაფარეული. სოფ. ნაფა-
რეულში. გაჩნდა დროის ჭირი, სას-
წრაფოდ თელავიდან გამოწვეულ
იქნა ვეტ. ექიმი, რომელსაც ტრანს-
პორტის უქონლობის გამო რამოდე-
ნიმე დღის შემდეგ მოეღიან ნაფა-
რეულში. სოფ. საბჭოს თავმჯდომე-
რემ განკარგულება გასცა ავთომოტო-
ლორებისადმი არ მოკედენ და დაე-
ლოლონ ექიმის მოსვლას და გან-
კურნებას.

უცაბედი მარცხი

ფახანაური. სასოფლო საბჭოს
ექიმი დ. ნამგალაური, როცა უკანას-
კნელი სურსათ - სანოვავით დატ-
ვირთულ ცხნით სახლში ბრუნდე-
ბოდა — გაღიჩება ხრამში და დაე-
ლუპა გლეხებში ჩაღის ფახაო შეძე-
ნილი დიდძალი საქონელი. თვითონ
ექიმს დაუშვია მძიმედ მარჯვერა
ხელი, რის გამოც ავთომოტოვებს ნემ-
სებს ელარ უკეთებს. ამბობენ: „აფ-
სუს, რა ხელი დაშავდა და რა 30
მანეთები დაიკარგა, რომელიც ერთ
ნემსის გაკეთებაში ჩნდებოდაო“.

„გამგე მიმწმადი“

ზობი. რაი-ფინგანის გამგემ თ. პა-
პავამ შეადგინა სამოქმედო გეგმა, რომ-
ლის მიხედვით ადგილობრივ მასწავ-
ლებლებს ამა წლის აგვისტოს ხელ-
ფასი მიეცემა მომავალ წლის აგვ-
ტოში. მასწავლებლებს აზრაც აქვთ
მესაფერე მადლობა მოახსენონ მათი
ინტერესების დამცველს, „სამარ-
თლიანს“ და „პატიოსანს“ მჭეპს —
თ. პაპავას.

ციბაკი

(იზაპი)

ეზოს ძალი ციბაკი
ლობეს ამოეფარა.
ძალონე არ შესწევდა,
მაგრამ იყო მეფეფარა.
გამვლელსა და გამომვლელს:
ის უყევდა გზაზედა:
მისი ყეფა ისმოდა
სოფელს გარედ მთაზედა.

ერთხელ უთარეს: — შენ ყეფით
ვერ აშინებ ვერავის,
მშიშარა ხარ და ეზოს
ცული მცველი, მზვერავი.

გაგულსდა ციბაკი:
ზოგორ მეადრეთ ესაო.
აღარავის დავინდობ,
ყველას დავკებენ დღესაო.

თითონ იგი რა იყო,
კებნა რა იქნებოდა,
ჩირალ არვინ აგდებდა,
გულზე მიტომ სკდებოდა.

გათავებდა ციბაკი,
კებნის დიდსა და პატარებ.
გადმოხტება ლობიდან,
გზაზე არვის ატარებს...
გზაზე არვის ატარებს,
რომ არ ეცეს, უკბინოს.
მაგრამ კებნა ტყვილით
არ შეეძლო უკბილოს.

შეაწუხა, აიკლო
ყეფით მთა და ველია.
თავი ისე მოჰქონდა
თითქოს სოფლის მცველია.

იკვებნიდა ციბაკი
ბედით კმაყოფილია:
სოფლად ვერვის ვერ ნახავთ,
არ გამეკრას კბილია.
ქვეყნად არვის ექნება
ჩემისთანა პატივი.
ყველას ჩემი შიში აქვს,
თაყვანს მცემენ ხატივით.
არ შევდრკები ლომის წინ.
ნახავთ რაც ვარ გმირია;
მასაც ნახავთ სხვებისავე
გავისისხლო ცხვირია.

ბედით კმაყოფილია
ეზოს ძალი მეფეფარა-
გზის ნაპირას მიწვა და
ლობეს ამოეფარა.

შეაწუხა, აიკლო
ყეფით მთა და ველია.
თავი ისე უკბირავს,
თითქოს სოფლის მცველია.

ისმელი

სატრფოსადმი

პოი. უმაროკელსო მაროკელსო
— მაროკელა უმაროკელსო მაროკელსო
ნუ მტანჯავ და უმიწხოდ ბრაზ-
ში ხუ მაგდებ, თვარა ზეარაკად
შეგეწირები და გელთან მივთუ-
ლით სკვინჩასავით ჩამოგინჩრობ
თავსა.

ჩემი გამოცდილ ბუღალტრისაგა-
ნაც კი დაუფასებელი მაროკა, ნე-
მტავ რა გაწყენი ისეთი, რომ სუ-
ლი გამიმწარე და კბილებში იფლო
მადინე, ვითარცა ნიაღვარი!
სად იზოვი შე ქალო ჩემისთანა
ბიჭს. შავი ზღვის რკ. გზაზე ორ
კვირას სანთლით, რომ ეძიო, ჩემს
გარდა ვერავის იბოძრი მისთანას
შენ რა გინდა.

კითხე ვისაც გინდა, თუ რა ბი-
ჭია ისაკია ახალადე. ჩვენი თანამ-
შრომლები შიშისაგან ასეთ თავა-
შინად მეპყრობიან, რომ ჩემს
რსანახად, რომ მოხვიდე და მიკი-
ბო, ახლოს, ჩემს კაბინეტთან მო-
სვლას ვერავინ გაბედავს, შორიდან
გაგინახებენ: „იქნას ისაკიაო“.

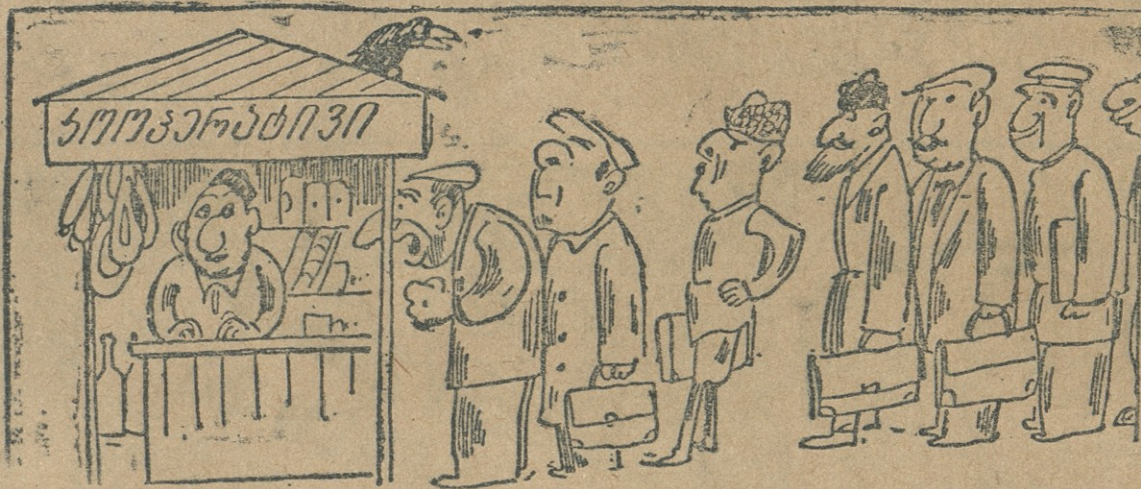
ასეთ სხვა რა გინდა, მთელი და-
ბურული კოლონიატია თლა გაც-
ლილი მაქ საქონლისაგან. რა გინდა
სოფლო და გულო! კარაქი თუ გინდა
შით გაბანავებ, იმდონი მაქ სახში
რომელი ნოქარი მეტყვის უარს,
ყველას გაგანიავებ.

სატრფანო კი რაია მარა, ვაუკა-
ციბითაც არ ვარ ნაკლები ამას წი-
ათ სტალინოვში, რომ ჩხუბი ავტე-
ზე, შიშისაგან თლა ტურებივით
დაფრთხენ ყველანი. ამა რა ეგო-
ნათ: დედალი ვიყავი თუ რაეა! მას
მერე ქე გამაბრაზეს კილო და საა-
მმეიებლო დისტანციას ქე ჩოქუშა-
ლე შებათობა. ვუთხარი „დღეს პა-
რსკებია, რამ გააშაფათა მეთქი“.

აგენი კილო რაა, მე რომ საქმე-
ბი მიქნია, იგი რომ ჩამოგითვლო
შიშისაგან თმად ყალბზე ავიდებო.

სულ რომ არა იყოს რა, იგი
მანც რაეა არ გახსოვს რომე ამ
ზაფხულს ფული ავიღე 600 მანე-
თი. ვუთხარი პუტოვკიზა მინდა
თქვა და შენ გამოგიგზავნე, ასეა შე
შენსკენ ვარ და შენ კი თურმე
გშმაკიზა ფიქრობ. ამა რაია შე ქა-
ლო რომე გოუხედნა ვირზე შემ-
ჯდარხარ და აფერს მწერ. რას ვარ-
გა მასე შე ქალო, ავია შენი დედა
კაცობა?

მომწერე წერილი. ჩემი მისამართი
შავი ზღვის რკ. გზის სალიანდა
გო დისტანცია, ისაკია ახალადე.
წერილის ხელში ჩამგდები: გიპ.

რაიონი მდგომარეობს: — მართი თხე უკვე სრულდება და ეს კი მგონი უნდა კიდევ არ შეიძლება ჩვენთვის
დადგინდეს დატოვებას!

ქუთაისი

მატარებელი ზღაპრითა და ხეზე-
შეთ ქუთაისის სადგურში ჩადგა.
სადგურის უფროსის კიკვაძის ნახვით
მინდოდა, მაგრამ ვერსად ვნახე.
ამ დროს ილიაძემ სიმღერა დაი-
წყო

„ჩვენივენი ღვინო შენცა გაქვს,
ბევრი რამ საშალოდობო,
ფისაცა ეძებ, ვერ ნახავ,
თუ ვინდ მთელი დღე იარო.
კიკვაძე, ჩვენი უფროსი,
ძმობილებშია გართული.

იგი მთვრალია არ ესმის:
რუსული, არცა ქართული.

დებოსკენ გაიჩქარე. დებოს უფ-
როსი სუხუნი ვიკიანო.

— ეს ალბად ვილაც ხამია—გადა-
უჩურობულეს ერთმანეთს მუწებმა.

— დაეწყოლდით მუდამ ამ ჩიბ-
ში დგომით—გაიძახოდენ მოცდენი-
ლი ვაგონები.

— მკორნალობა გვესაქიროება,
სიცოცხლე გვინდა.—წარმოსთქვენს
ორთქლმავლებმა და საცოდავი გა-
მომეტყველებით გადმოშხედეს, მეც
ვიგრძენი მათი სასოწარკვეთილება
და ნიშნად თანაგრძნობისა, ხუხუ-
ნის მისამართით ეს ლექსი დაე-
ტოვე:

კაი ბიჭი ხარ ხუხუნო,
მარა ეს არა კმარაო.

ტრანსპორტის „ვიწრო ადგი-
ლმა“.

ნუ თუ ეს რაგაბარაო.
ბედმყოფი ორთქლმავლებმა
ცრემლები გადმოშხედეს.—
ხუხუნო, ნაილი რაღა გაქვს,
გამოასწორე ჩაჩაო.
შაგნელი გზიკი

გოღოღი

გარდამოს (საგაფანო): იწერე-
ბით:

იმისთანა რამეს მოგწერ,
თუ მომხმენ ვარდიკოსო,
რომ ნიანგო ჩემი ძღვენი
კამფეტებით ვარგეფოსო.

თქვენს ლექსში ჯერჯერობით
რითმის მეტი არაფერია ვარგებული.
რითმა კარგი საქმეა, მაგრამ ლექ-
სის ფორმას ჩვეა მამხილებელი ფა-
ქტები გვიჩვენებია. მოგაწოდეთ ან-
ეთები და გამოვიყენებთ.

თენგიზ (ოზურგეთი): ოზურგე-
თის მატარებლით მოგზაურობის ამ
ბაგს ასე იწერებთ:

ოზურგეთის ვაგონში ვართ,
ღამე არის, ცივა, ბნელა,
შეზავრის კალათას ქურდი გარეთ
მიაცოცხებს ნელა ნელა.

ჩვეულებრივი მოვლენაა, რომ
„ქურდი კალათს მიაყოლებს“, მაგ-
რამ სანთელს ვილა მიაყოლებს მა-
ქალაქე კონდუქტორები?

დემს (სუფსა): თქვენი გმირი—
ქუფსის რკინის გზის მოღარე, მე-
ტის მეტად მტკიცე ხასიათს ყოფი-
ლა თუ კი მართალია რასაც აქ ამ-
ბობთ:

სუფსის რკინის გზის მოღარე
სულ არ იტებს შიშით გულსა,
გაზეთებში სწერენ, მაგრამ
მაინც იღებს ხურდა ფულსა.

იღებს და თან ალბად ასეც ღი-
ლინებს:

ვის რა უნდა,—თქვახო,
წიხვიღმა კი ფქვახო.

რკინის გზის სამმართველო კი
ალბად „წყალდიდობამდ“ არ ამი-
რებს ზომების მიღებას.

სმებასტის (ხეტაფონი):—იწე-
რებთ:

ბავლუშა და ისიდორე
თავს ისრბობენ ღვინოშიო,
ხუფიგნები ვაგონმარავლდენ
ხეტაფონის კინოშიო.

იმგვარი „სტილით“ შეიძლება
სუთ ტაპიანი ლექსი კი არა, მთე-
ლი მოცემა დაიწეროს. მაგალითად
ასეთი:

შაშვი—კაპაბი შეიბნენ,
ჩამოირბინე ჩვენსაო
საბჭოში წიერად ირჩევენ
კრებაზე დედაჩემსაო.
კიტრის მარცვლი დაფთესე,
რა შვენიერი დარია,
მდინარე ადიდებულა
გუშინ დაგვალი დარია...
და ასე შეძლება.

მელას (საგაფანო): ჩაბატაურე-
ლი მეეტლების მიერ მგზავრების ძა-
რცვის შესახებ არა ერთხელ გვექონ-
ია „ნიანგში“ შენიშვნა დაბეჭდი-
ლი. თქვენს ლექსში ახალი ის არის,
რომ თურმე როცა ავტო დგება
„დუღლაძის ჯორივით“, მეეტლებ-
საც მაშინ უთმობდით და:

თუ კი თუმანს ჯერდებოდენ
ჭავჭავრებაში უწინ,
ახლა უკვე აღარ ყოფნით
თუმანანი ლუწი.

სოსოს (აქვე):—უამრავ მასა-
ლებს გვეპირდებით სრულდებთან
ყოფაცხოვრების შესახებ, მაგრამ
თქვენს წერილებში გარდა დაპირე-
ბისა, ვერც ერთი „საკბილო მასა-
ლა“ კერ აღმოვაჩინეთ. შეგმოიარეთ

პარგ გემგონს პარგი მთხმელი უნდა

მეტად საყურადღებო, მეტად საჭირო წერილი, თუ ის დაწერილია მშრალად, უცოდინარად, ბიუროკრატიული ენით, იკარგება მკითხველისათვის, ვერ წვდება მას, ვერ აღწევს მიზანს. („პრავდა“)

ნახ. გ. თლიძის.

— უი მათ სივინდი დაუთესია, კაკალი უფრო ამოვიღოდა?